

[Arnth Jensen.]

skoler og Husholdningsskoler var i 1936 ca. 10 000. Fordobler man dette Elevantal og regner med et gennemsnitligt Ophold paa 4 Maaned, med en gennemsnitlig Understøttelse paa 40 Kr. pr. Maaned til alle Elever, saa vil det betyde en aarlig Udgift paa ca. 3 Mill. Kr. Nu vil man maaske sige, at en saadan Forhøjelse kan ikke bæres, og maaske vil man indvende, at en saadan Forhøjelse savner berettiget Grundlag. Ja, det afhænger jo af Øjnene, som ser, men jeg vil i saa Henseende, foruden de saglige Bemærkninger, jeg alt har gjort om Opgavens Løsning, henvise til, at naar man ser paa Statens Regnskab og Finansloven, er der dog adskillige Poster, som maaske kunde sammenlignes hermed. Man ser bl. a., at der til Arbejdsløshedskasser er opført et Tilskud paa ca. 30 Mill. Kr., til Børneværnet ca. 4 Mill. Kr., til teknisk Undervisning 2 Mill. Kr., til Statsskolerne 6 Mill. Kr., til kommunale og private højere Almenskoler 6 Mill. Kr., til Universitetet 4 Mill. Kr., til Polyteknisk Lærestalt 2 Mill. Kr., til Biblioteksvæsenet 3 Mill. Kr., og til Det kongelige Teater opfører man paa Finansloven 1 Mill. Kr., og fra Kulturfonden giver man 500 000 Kr., altsaa det samme Beløb, som man som Helhed giver til Høj- og Landbrugsskolerne.

I Forhold til disse Bevillinger forekommer det mig, at det vilde være meget retfærdigt og meget passende, om man til Ungdommens almindelige kulturelle og, ifølge Ministerens egne Ord, ogsaa faglige Dygtiggørelse ofrede betydeligt højere Summer, end Tilfældet er nu, og ogsaa vil være efter at den højtærede Ministers Forslag eventuelt er blevet ophøjet til Lov. Jeg anbefaler derfor dette høje Ting alvorligt at overveje, om man ikke bør gaa langt videre, end Ministeren foreslaar. Jeg henstiller dog, at man ogsaa i sine Overvejelser af dette Spørgsmaal underkaster det af mit Parti stillede Forslag en grundig og velvillig Behandling.

Som jeg tidligere har nævnt, vilde den i Ministerens Forslag foreslaaede Forhøjelse af Elevtilskuddet ikke absolut have krævet et Lovforslags Fremsættelse. Dette kræver imidlertid den anden Del af Ministerens Forslag, nemlig den nye Bestemmelse om Uddelingen af disse Understøttelser. Me-

dens Lovene af 1913 og 1919 udtrykkeligt fastslaar, at det er Skoleraadene, der foretager Fordelingen til de enkelte Ansøgere, saa foreslaar Ministeren nu, saadan forstaar jeg det i hvert Fald, at Fordelingen skal foretages i Ministeriet. Forslaget er nu ikke helt klart i den Henseende, idet der kun staar, at Fordelingen foretages efter Regler, fastsat af Undervisningsministeren. Dette staar der jo ogsaa i den gældende Lov, men der staar der yderligere, at det er Skoleraadene, der foretager Fordelingen. Nu kan Forslaget jo meget vel forstaas saadan, at Undervisningsministeren ogsaa i Fremtiden vil benytte den gamle Fremgangsmaade, blot at det ikke skal være lovfæstet, men, som sagt, baade ved at læse Fremsættelsestalen og ved at læse Udtalelser af Ministeren ved forskellige Møder, for Resten ogsaa ved at høre den ærede socialdemokratiske Ordfører i Dag, har jeg faaet den Forstaaelse, at det er Meningen, at hele Fordelingen fremtidig skal foregaa fra Ministeriet.

Den Begrundelse, som Ministeren underbygger sit Forslag med, kan man ikke uden videre afvise. Indrømmes skal det jo, at Uddelingen af Understøttelser dels er ret uensartet fra Amt til Amt og dels foregaa saadan, at det paa Finansloven opførte Beløb vanskeligt under denne Form kan anvendes fuldt ud. En Ændring synes derfor ved et umiddelbart Blik at være paakrævet, men om den af Ministeren anviste Vej er den rigtigste og den bedste, den, som bedst fører til en retfærdig Fordeling, det er et andet Spørgsmaal.

Den højtærede Minister ved, at Forslaget om at lægge Fordelingen fra Skoleraadene og ind i Ministeriet har vakt en ikke ringe Modstand baade paa Møder og i Pressen, endogsaa i Dele af den Presse, som staar Ministeren meget nær. Modstanden mod Forslaget begrundes med, at Forslaget er et Indgreb i det kommunale Selvstyre, og man mener, at Skoleraadene har bedre Forudsætninger for at bedømme de enkelte Ansøgere. Det første kan man jo ikke bestride. Det andet bestrider Ministeren ved at sige, at heller ikke Skoleraadene kender de enkelte Ansøgers Forhold. Dette er nu kun til Dels rigtigt, idet Skoleraadene, der er sammensat af flere Personer og kun skal behandle ca. 200 An-